Bài 1. Ảnh đẹp

Yêu cầu bài toán: Tìm đoạn con tổng lớn nhất có độ dài chẵn và độ dài ≥ 4 .

Nhận xét: Giả sử đoạn tổng lớn nhất là đoạn [u, v] ta có tổng

$$a_u + a_{u+1} + \dots + a_v = S_v - S_{u-1}$$

Với $S_i = a_1 + a_2 + \cdots + a_i$.

Đặt p=u-1. Khi đó, với mỗi v, ta có giá trị S_p là giá trị nhỏ nhất trong tất cả các $S_p, S_{p-2}, S_{p-4}, S_{p-6},$

Giải thuật: Gọi f_i là giá trị nhỏ nhất trong tất cả các giá trị S_i, S_{i-2}, S_{i-4}, S_{i-6},

Dễ dàng tính $f_i = \min(f_{i-2}, S_i)$.

Từ đó, với mỗi giá trị v, đoạn con có tổng lớn nhất thỏa mãn có giá trị là $S_v - f_{v-4}$.

Độ phức tạp: O(n)

Bài 2. Đội hình thi đấu

Giải thuật: Nguyên lý cực trị

Sắp xếp dữ liệu theo chiều tăng dần của cặp giá trị $(\mathbf{b_i}, \mathbf{a_i}), \mathbf{i} = 1 \div \mathbf{n}$.

Xét tiềm năng của đội \mathbf{k} người. Gọi \mathbf{x} là sức mạnh của đội trưởng và \mathbf{y} – tổng độ dẻo dai của các người còn lại.

Dễ dàng thấy rằng chỉ có thể có 2 cách chọn:

- ♣ Chọn k người đầu tiên trong dãy đã sắp xếp,
- ♣ Chọn k-1 người đầu tiên trong dãy đã sắp xếp và một người trong số n-k người (từ vị trí k+1 đến n) còn lại làm đội trưởng.

Từ 2 cách chọn trên rút ra đội có tiềm năng nhỏ hơn.

Gọi \mathbf{ia} là chỉ số nhỏ nhất thỏa mãn điều kiện $\mathbf{a_{ia}} \leq \mathbf{a_i}$ với $\mathbf{i} = 1 \div \mathbf{n}$ trong dãy đã sắp xếp.

Nếu $\mathbf{ia} > \mathbf{k}$ thì đội cần chọn sẽ bao gồm $\mathbf{k-1}$ người đầu tiên trong dãy đã sắp xếp làm thành viên và người thứ \mathbf{ia} làm đội trưởng.

Nếu $\mathbf{ia} \leq \mathbf{k}$ – đội cần chọn sẽ gồm \mathbf{k} người đầu tiên. Vấn đề còn lại – xác định đội trưởng.

Gọi **s** là tổng độ dẻo dai của **k** người đầu tiên.

$$\mathbf{s} = \sum_{i=1}^k b_i$$

$$d = max\{b_i-a_i, i = 1 \div k\}$$

Tiềm năng cần tìm sẽ là s-d.

Các giá trị s và d được cập nhật với chi phí O(1) khi chuyển từ k sang k+1.

Tổ chức dữ liệu

- Mảng vector<pll> ba (n) lưu các cặp giá trị nguyên 64 bits (b_i, a_i),
- Mảng vector<int64 t> f(n) lưu kết quả cần tìm.

Độ phức tạp của giải thuật: O(nlogn).

Bài 3. Pha lê

Giải thuật:

Xét tất cả các ước của n.

Một số kỹ thuật đếm số lượng phần tử khác nhau trong một đoạn:

- Sort đoạn tăng dần. Đếm số lượng cặp cạnh khác nhau.
- Sử dụng bảng đánh dấu. Đếm số lượng phần tử xuất hiện. Chú ý số lượng này chỉ thay đổi khi 1 số từ trạng thái số lần xuất hiện 0 ↔ 1
- Giả sử ta cần tính đoạn [u, v]. Gọi tr[i] là vị trí bên trái gần i nhất có giá trị bằng a_i . Số phần tử khác nhau chính là số lượng p thỏa mãn tr[p] < u.

Lựa chọn kỹ thuật thứ 2 hoặc thứ 3 để đạt được độ phức tạp O(n) với mỗi lần xét ước.

Tổng độ phức tạp $O(n \times k)$ với k là số ước của n.